

Nationellt yttrande över Miljötillståndsutredningen – Fördelning av verksamheter

Avgränsning

Gruppen är en av åtta nationella grupper och ska fokusera på fördelning av verksamheter mellan tillståndspliktiga, granskningspliktiga och anmälningspliktiga miljöfarliga verksamheter kap 9. Det är i huvudsak kapitel 7-7.3, 14.7-14.7.14 och 18.4 i utredningen samt följande nya lagförslag;

- Miljöbalken kap 20

Gruppens synpunkter

Länsstyrelsen anser att det behövs en översyn av fördelningen av verksamheter och att utformningen av fördelningen behöver ses över.

Övergripande

Avgörande för bedömningen nedan är att det tilldelas medel för att hantera alla nya "c-verksamheter" som ska komma upp till granskningsspåret. Det gäller inte bara de som finns i dag utan även som kommer i framtiden. Tabell 16.7 del 3 sida 1 643. Totalt mellan 9 000-10 000 verksamheter skulle gå från anmälningsplikt till granskningsplikt. Det är viktigt att tas hänsyn till detta i utformning av organisationen.

Generellt anser vi att det försvårar för myndigheter och verksamheterna att en granskning behöver göras för flera verksamheter än om de var tydligt indelade för början. En mer diversifierad indelning medger en bättre avvägning av prövningsnivå, framförallt för verksamheter med mindre omfattning. Det skulle kunna vara mindre täkter, tex jordtäkter, blockstenstäckter och husbehovstäckter som kan vara lämpligt att pröva genom anmälan. Det är alltså i förstahand rationellt att avgränsa de mindre verksamheterna, för att på så sätt förenkla prövningen där det inte

finns behov av utökad prövning och granskning. Om man slår ihop för många verksamhetskoder kan det riskera bli väldigt generell skrivning som kan vara svårtolkad – svårt att överblicka konsekvenserna av de nya lydelserna.

Det finns ett antal verksamheter som borde byta prövningsspår. Både granskningspliktiga till anmälningspliktiga, anmälningspliktiga till granskningspliktiga och granskningspliktiga till tillståndspliktiga. Genom att tänka igenom var de olika verksamheterna faktiskt borde hamna, alltså genom att se till vilken miljöpåverkan respektive verksamhet faktiskt har så kan företagen få rätt prövningsnivå direkt och på så sätt spara tid utan att behöva passera en nivå för sedan behöver gå till en annan nivå. Under rubriken "Verksamheter som bör byta prövningsspår" finns exempel på verksamheter som länsstyrelsen ser borde byta spår. Det blir också effektivare för företagen och mer förutsägbart för företagen.

MKB-direktivet är nu 13 år gammalt och att så strikt och bokstavstroget införa direktivet i lagstiftningen verkar inte vara genomtänkt. Det är också ett direktiv så det borde vara en målsättning att harmoniera formuleringarna så att det ger ett genomtänkt och effektivt intryck.

En generell redaktionell genomgång av förslaget behöver göras innan det beslutas. Nedan, under rubriken "Redaktionella fel" finns några exempel på redaktionella fel som hittats i förslagen.

En generell brist är att jämförelserna med nuvarande lagstiftning inte tydligt redovisar vad som faller bort, alltså inte regleras i det nya förslaget. Ex livsmedel generell produktion, befintlig verksamhetskod 39.15.

De senaste åren har det genomförts ett antal utredningar inom avfallsområdet med många förslag på hur nuvarande lagstiftning bör förändras. Det är oklart för länsstyrelsen hur och på vilket sätt utredningen har tagit hänsyn till dessa förslag. En så omfattande förändring som föreslås bör inkludera bedömning på detta område.

Det är exempelvis oklart om förslagets ambition vad gäller avfall att reglera på en miniminivå har beaktats i förhållande till de förslag på regleringar som har utretts för att försvåra för avfallsbrottsligheten och som har presenterats i andra utredningar.

Bra att anmälningsspliktiga verksamheter har en egen lista och lämpligt är väl att dessa verksamheter anges i den förordning som föreslås.

Det finns en oro när fler verksamheter hamnar i granskningsplikt av de anmälningsspliktiga verksamheterna att kompetensen hos kommuner urlakas alltmer. För vissa kommuner kan det slå hårt att anmälningssplikten försvinner för ett antal verksamheter, dels då de får intäkter från denna hantering och dels för att bedömning av dessa verksamheter är en viktig del för att bibehålla miljöskyddskompetensen inom kommunen.

Verksamheter som bör byta prövningsspår

I bilaga 3 punkt 5 föreslås att granskningsplikt ska gälla för fiskodlingar. Generellt har fiskodlingar en stor påverkan på vattenmiljön genom näringstillskott och sedimentation av foderrester och fekalier. Fiskodlingar bör därför delas upp i sådana som använder recirkulerande system och sådana som inte använder recirkulerande system. Fiskodlingar som inte använder ett recirkulerande system bör alltid vara tillståndspliktiga. För odlingar på land i recirkulerande system med direktutsläpp till vatten kan granskningsplikt vara lämpligt. Finns det inte något direktutsläpp till vatten bör anmälningssplikt övervägas.

Punkt 29 i bilaga 3. Hänvisning till bilaga 1 är omfattande (20 olika punkter i bilaga 1) och gör punkten svårtolkad. Idag finns en undre gräns för när en verksamhet blir anmälningsspliktig, med förslaget tas gränsen bort och alla verksamheter som tillverkar kemikalier kommer att omfattas av granskningssplikt med undantag för vissa anläggningar som hamnar i anmälningsspåret. Hänvisning till nuvarande koderna 25.20, 25.30 och 25.50 omfattar tillverkning av produkter av plast och inte framställning av plastråvara. Länsstyrelsen förmodar att detta omfattas av behandling av mellanprodukter i punkt 29, i annat fall är hänvisningen felaktig.

I bilaga 3 punkt 30 föreslås granskningsplikt gälla för framställning av gummi- och plastråvaror. De verksamheter som idag omfattas av verksamhetskod 25.10 och 25.20 är förknippade med luktproblematik men även hälsorisker (styren, isocyanater, vulkning av gummi). De är i de allra flesta fallen miljöstörande verksamheter och bör även fortsättningsvis vara tillståndspliktiga.

Punkt 42 i bilaga 3 bör även fortsättningsvis vara tillståndsplikt. Anläggningar för att tillverka batterier har stor miljöpåverkan. Det

rör sig många gånger om ny teknik, hantering av farliga ämnen, stora risker med litiumbatterier.

Punkt 55 i bilaga 3 kommer innebära att små förbränningsanläggningar som idag inte är tillstånds- eller anmälningsskyldiga kommer att gå in i granskningsplikt. Undantaget som föreslås gäller bara vid elavbrott, vilket innebär att små anläggningar som exempelvis utgör spets- och reservkraft och som behöver gå in och stötta elnätet under kalla perioder kommer att gå in i granskningsspåret. Dessa anläggningar bör i stället omfattas av anmälningsskyldighet. Det är inte rimligt att väldigt små anläggningar ska gå in i granskningsspåret.

Det är även lämpligt att det finns en övre gräns för solkraft där stora anläggningar bör vara tillståndsskyldiga istället för att gå in i granskningsspåret. Dessa anläggningar har ofta stor inverkan på naturmiljön och landskapsbilden.

I bilaga 3 punkt 56 föreslås att granskningsplikt för vindkraftparker över en viss storlek ska gälla. Vindkraftverk bör generellt vara tillståndsskyldiga men en uppdelning kan vara att parker med 7 verk eller färre blir granskningskyldiga medan större parker automatiskt kräver tillstånd. Den föreslagna ändringen innebär även att uppförande av ett enda vindkraftverk, oavsett storlek, inte bedöms alls enligt miljöbalken. För dessa borde minimum vara anmälningsskyldighet. Det bör finnas en nivå för anmälningsskyldighet. Viss storlek på vindkraftpark kan sannolikt antas medföra betydande miljöpåverkan. Lokaliseringen och omfattningen är avgörande för miljöpåverkan. Det är främst landskapsbild, natur, fåglar och övrigt artskydd som påverkas men även buller och skuggor från vindkraft kan påverka människors hälsa. Det är därför svårt att utan inventeringar av natur, kulturmiljö och arter kunna bedöma miljöpåverkan. Även frågan om rennäring behöver vägas in. Det är en fråga som ofta leder till beslut om betydande miljöpåverkan i renbetesland i så gott som hela Norrland men även i Dalarna.

I bilaga 3 punkt 59 föreslås att granskningsplikt ska gälla för avloppsreningsverk från 200 pe. Länsstyrelsen anser att anmälningsskyldighet bör gälla för avloppsreningsverk mellan 200 - 1 000 pe. 1 000 pe är gränsen för när verken omfattas av avloppsdirektivet vilket ger en mer logisk och harmoniserad indelning. Granskningsplikt bör vara mellan 1 000 - 10 000 pe.

Lämpligt att så kallade industri-avloppsreningsverk över en viss storlek och som inte tar emot från IED-verksamheter också blir

tillståndspliktiga. Tröskelvärde kan lämpligen stämma överens med gränsen för avloppsreningsverk som omfattas av lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster och är tillståndspliktiga.

I bilaga 3 punkt 62 föreslås att all deponering av icke-farliga muddermassor på land längs små sund, kanaler eller vattenvägar som massorna har muddrats från ska vara granskningspliktig. Länsstyrelsen anser att tröskelvärde på mer än 1 000 ton som nu finns i miljöprövningsförordningen är lämplig att ha kvar. Verksamheter med lägre omfattning bör förbli anmälningspliktiga.

I bilaga 3, punkt 65, föreslås att sluttäckning av deponi där sluttäckning redan godkänts ska vara granskningspliktig. Denna slags verksamhet inbegriper till största del övervakning och kontroll och bör förbli anmälningspliktig.

I bilaga 3 punkt 70 föreslås att mekanisk bearbetning av icke-farligt avfall ska vara granskningspliktigt utan någon övre gräns. Länsstyrelsens anser att det är lämpligt att behålla tröskelvärde på 10 000 ton. Denna slags verksamhet kommer ofta bedömas medför en betydande miljöpåverkan främst genom buller och bör ingå i tillståndsspåret.

I bilaga 3 punkt 75 föreslås ett nytt tröskelvärde för lagring av icke-farligt avfall på 10 ton. Länsstyrelsen ser en risk i att förslaget kommer resultera i väldigt många granskningsärenden. Det nuvarande tröskelvärde på 10 000 ton borde fortsatt vara lämpligt. Övriga verksamheter bör förbli anmälningspliktiga.

I bilaga 3 punkt 85 föreslås att all slags verksamhet avseende skjutfält, skjutbanor och sportanläggningar ska vara granskningspliktig. Det är länsstyrelsens uppfattning att verksamheter som idag omfattas av kod 92.10 fortsatt ska vara tillståndspliktig då miljöpåverkan näst intill alltid är sådan att de medför en betydande miljöpåverkan.

Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat

Bilaga 3 punkt 6 bedöms det vara bättre om avgränsningen mellan olika provningsnivåer istället skulle vara en mängdbegränsning snarare än en ytbegränsning. Det är bra om det finns en uppdelning vad gäller berg och grus frågan är om 25 ha är en rimlig, enda, gräns. En mängdbegränsning som blir automatisk BMP borde vara bättre att

använda då det ffa är mängden som styr påverkan i form av antal sprängningar, transporter osv.

Bilaga 3 punkt 9. Vad gäller malm och mineral behövs justering. Det är inte rimligt att alla underjordsgruvor ska gå via granskningsplikt. Dessa borde vara direkt tillståndspliktiga eller att så behöver dessa ha någon form av uppdelning. Erfarenheten säger oss att en gruva som enbart är underjordsgruva och som inte har anrikningsverk kan ha små verksamhetsområden och ta lite mark i anspråk. Det innebär dock inte automatiskt att miljöpåverkan är liten. Det är inte bara arealen som avgör miljöpåverkan. Djupet alternativt om man tar bort en större kulle eller berg kan medföra att stora mängder material ska loss hållas, bearbetas och transporteras bort. Störningen för boende och utsläpp till recipient kan bli omfattande även för dessa. Det är ofta mängden material per år som är avgörande för störningen. Punkt 9 borde flyttas helt till tillståndsspåret.

Bilaga 3 punkt 10. Borde vara tillståndspliktigt. Erfarenheten säger oss att denna typ av verksamhet alltid finns inom en gruvverksamhet och att den innebär BMP.

Bilaga 3 punkt 2 punkt 6. Verksamhetskod 10.11 och 10.25 medför särskilt stor miljöpåverkan och skulle kunna hanteras på betydligt enklare sätt. Att ha gränsen 25 ha för om det är granskningsspår eller tillståndsprövning för dem känns onödigt. Det kan finnas en poäng att istället dela upp takterna utifrån materialslag. Exempelvis borde alla matjordstäkter kunna läggas till anmälningsplikt istället.

Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle

Bilaga 3 punkt 26 bör flyttas direkt till tillståndsspåret.

Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle

Bilaga anmälningsplikt punkt 15 och punkt 16. Detta rör sig om stora verksamheter som borde hamna i granskningsspåret.

Bilaga anmälningsplikt punkt 19 Flamlaminering av plast bör vara granskningspliktig. Detta ger ofta stora utsläpp till luft av isocyanater formaldehyd och aminer såsom TDI och TDA. Reningsanläggning för den här typen av verksamhet är ett krav. Det är därför olämpligt att den här typen av verksamhet endast blir anmälningspliktig.

Bilaga anmälningsplikt punkt 20 metall- och plastytbehandling, avfettning och färgborttagning. Den här typen av verksamheter bör

hamna i tillstånds- eller granskningsspåret. Dessa verksamheter hanterar stora mängder kemikalier med utsläpp till luft. Det finns även en ökad riskbild kring dessa anläggningar.

Bilaga anmälningsplikt punkt 25. Det är inte lämpligt att dessa verksamheter slås ihop till enbart anmälningsplikt.

Biogasverksamheter kan innebära betydande störningar för närboende med avseende på lukt och transporter men även risker. Verksamhetsutövarna har ofta få anställda och kanske inte alltid den kompetens som krävs vad gäller de risker som en sådan anläggning innebär. Dessa verksamheter bör istället gå in i tillstånds- eller granskningsspåret.

Det är positivt att nuvarande skrivning som begränsar produktion i megawatt tas bort. Det är lämpligare att begränsa tillstånd utifrån mängden substrat då detta har större påverkan på miljön genom transporter, lukt och lagring.

Bilaga anmälningsplikt punkt 26. Det är inte lämpligt att dessa koder slås ihop till att enbart anmälningsplikt. Exempelvis hamnar produktion av vätgas under den här punkten och det är en gas som kan medföra stora risker. Vid en hopslagning av punkter bör det åtminstone vara granskningsplikt.

Tankrengöring

Bilaga anmälningsplikt punkt 29. Bör vara granskningsplikt då det rör sig om hantering av särskilt farliga ämnen så som det är uttryckt i 26 kap 1§ MPF. Bör vara granskningsplikt eftersom det endast i ett färre antal fall blir fråga om BMP.

Metallbearbetning

De idag anmälningspliktiga verksamheterna bör vara kvar på anmälningsnivå eftersom det är små verksamheter med begränsade miljöeffekter. Om dessa blir granskningspliktiga tar den administrativa hanteringen längre tid både för företaget och för myndigheten.

Saknas

Punkt 90 i bilaga 1 förändrar provningsplikten för behandling av farligt avfall på ett olämpligt sätt då endast bortskaffande omfattas av punkten. Nuvarande kod i miljöprovningsförordningen, 90.450, omfattar behandling det vill säga både bortskaffande och återvinning av farligt avfall. Det föreslås inte heller någon

gransknings- eller anmälningsplikt för återvinning av farligt avfall. Det innebär att återvinning av farligt avfall som inte omfattas av punkt 89 i bilaga 1 är helt oreglerad vilket inte kan anses vara ett lämpligt förfarande. Det finns en teknikutveckling inom området som lagstiftningen borde ta höjd för men som exempel skulle termisk behandling av förorenade massor, en nuvarande metod för behandling, inte heller omfattas av lagstiftningen. Det skulle även innebära att regleringen av icke-farligt avfall blir mer omfattande än farligt avfall vilket inte kan vara utredningens mening. Exempelvis skulle punkt 81 i bilaga 3 kunna kompletteras med en reglering av behandling av farligt avfall, som tillägg till regleringen i bilaga 1. Det skulle också vara lämpligt att överväga ett annat tröskelvärde än det som följer av industriutsläppsförordningen för när behandling av farligt avfall ska var tillståndspliktigt.

I bilaga 3 punkt 69 hänvisas till sådana uppgrävda massor som inte omfattas av bilaga 1. I bilaga 1 saknas dock punkt om uppgrävda massor. Länsstyrelsen anser att bilaga 1 behöver kompletteras med en punkt om behandling av uppgrävda massor där ett lämpligt tröskelvärde skulle kunna vara 2 500 ton som i nuvarande lagstiftning. Formuleringen behöver dock harmonisera med förslaget till punkt 89 och 90 i bilaga 1 samt punkt 81 i bilaga 3.

I utredningens förslag avseende reglering av livsmedel och foder redovisas att nuvarande kod 15.45, 15.95 och 15.141 har ersatts av punkt 14 och 15 i bilaga 3. Punkterna gäller framställning av oljor och fetter samt förpackning och konservering. Det är otydligt hur punkten om förpackning och konservering ska tolkas och hur den ska ersätta nuvarande reglering. Enbart förpackning är undantaget från IED. Ska förslaget tolkas så att punkt 15 omfattar verksamheter som endast förpackar eller verksamheter som också innefattar bland annat förpackning? Ska verksamheter som hanterar livsmedel i bulk också omfattas? Gör de inte det så riskerar regleringen att bli skev. Det finns även ett behov att definiera begreppet konservering. Enligt BREFen är till exempel frysning i sig inte konservering (preservation) när det gäller hantering av fisk men är det vad gäller grönsaker. Det är länsstyrelsens uppfattning att så som förslaget nu är utformat omfattar inte dessa punkter fullt ut verksamheter som i dagsläget fångas upp av ovan nämnda koder. I utredningen nämns att det eventuellt kan finnas anläggningar som inte längre skulle komma att omfattas av krav på miljötillstånd men går inte närmre in på vilka verksamheterna skulle kunna vara, deras påverkan på miljön eller hur många det är. Länsstyrelsen menar att exempel på verksamheter som skulle kunna fall utanför lagstiftningen är

framställning av diverse färdigmat, verksamheter som på olika sätt hanterar grönsaker eller kött, bagerier, framställning av olika vegetabiliska "mjölkdrycker", rökerier m.fl. Det är vidare tveksamt att förslagen till punkt 17 full ut skulle ersätta kod 15.250 avseende läskedrycker eller kod 15.230 avseende råspnit. Dessa verksamheter har typiskt sätt en miljöpåverkan som när verksamheten når en viss storlek som bör omfattas av granskningsplikt. Det rör sådant som buller och transporter, utsläpp av processavloppsvatten, förbrukning av färskvatten, utsläpp av VOC, störande lukt och risker förknippade med kylanläggningar m.m. I utredningen anges att sådana anläggningar som eventuellt inte längre skulle komma att omfattas av krav på miljötillstånd eller igångsättningsbesked ändå kommer behöva följa de krav som finns på sådana anläggningar enligt livsmedelslagstiftningen. De skulle därigenom vara föremål för tillsyn och vid tillsynen kan tillsynsmyndigheten ställa krav som skyddar människors hälsa och miljön samt göra bedömningen att verksamheten kan antas medföra en betydande miljöpåverkan och förelägga verksamheten att ansöka om miljötillstånd. Länsstyrelsen anser att detta ger en felaktig bild av vad en granskning utifrån livsmedelslagstiftningen omfattar samt vilken information som skulle krävas och där till kompetens hos inspektörerna för att förelägga verksamheten om att ansöka om tillstånd.

Länsstyrelsen vill också påpeka att förslaget, så som länsstyrelsen tolkar det, innebär att en livsmedelsverksamhet vid en viss nivå övergår från att inte ens vara anmälningspliktig till att omfattas av tillståndsplikt samt IED. Erfarenhet från senare års förändringar i miljöprövningsförordningen avseende livsmedel är att det var ett stort kunskapshopp för många verksamheter att gå från att vara anmälningspliktiga till att bli tillståndspliktiga vilket i sin tur försvårade tillståndsprövningarna för många företag. Förslaget underlättar i det avseendet inte för verksamheterna.

Utredningen föreslår att det för livsmedel och foder inte ska finnas någon anmälningsplikt. I tabell 16.6 i del 3 (sida 1642) anges att det är någonstans mellan 400 och 590 verksamheter som skulle gå från anmälningsplikt till granskningsplikt. Det innebär ett stort initialt arbete att hantera så många nya verksamheter och länsstyrelsen ställer sig frågande till om utredningen har tagit höjd för arbetsbelastningen i förslaget till organisation.

Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle

Bilaga 1 punkt 23. Bearbetning nämns inte som hantering i nya lagförslaget.

Otydligt

När det hänvisas till sådant som inte omfattas av bilaga 1 bör hänvisningen kompletteras med vilken punkt man avser.

Det är otydligt vad som är skillnaden på gruvdrift i dagbrott enligt punkt 6 i bilaga 3 och punkt 2 i bilaga 1 jämfört med "Gruvdrift och gruvanläggning" i punkt 9 bilaga 3. Detta behöver förtydligas.

Förslagen författningstext använder både begreppen "hamn" och "hamnanläggning" men vi kan ingenstans hitta definitioner som anger skillnaden på dessa begrepp. Om det inte finns någonstans i författningen kan det eventuellt innebära tolkningsproblem och begreppen bör ensas.

Bilaga 1

I bilaga 1 punkt 72 anges att punkten är omskriven för att bättre stämma överens med IED. Formuleringen som den ser ut i miljöprövningsförordningen har skapat problem då det inte tydligt framgått att en intern avloppsreningsanläggning som endast renar vatten från en eller flera industriutsläppsverksamheter inom samma anläggning inte omfattas av tillståndsplikten. Detta har i Sverige hanterats genom praxis, MÖD 9470-21. I IED-direktivet framgår att "Oberoende utförd rening av avloppsvatten utanför anläggningens område som inte omfattas av direktiv 91/271/EEG och som släpps ut av en anläggning som omfattas av kapitel II.". Utredningen nämner att punkten är något omskriven för att bättre stämma överens med IED men länsstyrelsen anser att omskrivningen borde adressera de formuleringar som varit otydliga i befintlig lagstiftning. Nuvarande förslag gör inte så.

I bilaga 1 punkt 79 kan det uppfattas som att punkt 2 och 4 motsäger varandra. Om totalkapaciteten är 25 000 ton är den tillståndspliktig men också om den tar emot mer än 100 000 IFA. 25 000 kommer långt före 100 000.

I bilaga 1 punkt 80 och 83 bör begreppen harmoniseras för att undvika otydlighet.

Bilaga 3

I punkt 28 och 29 slår man ihop beskrivningar som idag i MPF ligger under både kap 12 Kemiska produkter och kap 13 Gummi- och plastvaror. Det innebär att koder (25.20, 25.30 och 25.50) som tidigare legat under Gummi- och plastvaror i framtiden återfinns under rubrik Kemiska produkter trots att rubrik Gummi- och plastvaror kommer att finnas kvar. Därmed riskeras att dessa verksamheter missas eftersom de hamnar under "fel" rubrik.

Punkterna 53 och 54 (bränslehantering) i bilaga 3: Vi saknar uppgift om vad som händer med de verksamheter som hamnar under kommande tröskelvärden. Kommer det i samband med detta att föreslås att vissa verksamheter blir anmälningspliktiga eller lämnas vissa mängder helt utan prövning?

Punkt 70 i bilaga 3 bör omformuleras. Lämpligen delas punkten upp i två delar där den sista delen gäller bygg- och rivningsavfall. Alternativt tas formuleringen som syftar på bygg och rivningsavfall bort då samtliga verksamheter ändå omfattas av samma punkt i förslaget.

Redaktionella fel

I bilaga 1 saknas rubrik efter avsnittet om "rening av avloppsvatten". Efter punkterna 72 och 73 bör det tillföras rubrik "avfall".

Under rubriken rening av avloppsvatten föreslås samma kod, 90.12, både i bilaga 1 punkt 71 och i bilaga 3 punkt 59. Bör var olika koder för att inte skapa missförstånd.

Bilaga 1 behöver kompletteras med punkt 77 eftersom den saknas i förslaget.

Bilaga 3 behöver kompletteras med punkt 60 eftersom den saknas i förslaget.

Under rubriken avfall föreslås samma kod, 90.451, både i bilaga 1 punkt 90 och i bilaga 3 punkt 79. Bör var olika koder för att inte skapa missförstånd.

Bilaga 1 punkt 5. Det anges att det är "oförändrat" men inte helt detsamma; då järnhaltig har ersatt metallhaltig.

